

ПРОТОКОЛ

№ 1529

гр. София, 26.03.2024 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 16 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Иво Юр. Хинов

при участието на секретаря Анита Г. Георгиева
и прокурора Р. Д. Н.

Сложи за разглеждане докладваното от Иво Юр. Хинов Частно наказателно дело № 20241100201624 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 12:00 часа се явиха:

За Софийска градска прокуратура – редовно призована, се явява прокурор Р. Н..

Явява се инспектор С.М., упълномощен със Заповед на Началника на Затвора, гр. София, да го представлява в съдебни производства.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Т. К. В. – редовно призован, доведен от Затвора – гр. София, се явява.

За него се явява адвокат И. Н. – САК, упълномощен защитник.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ИНСПЕКТОР М.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Н.: Да се даде ход на делото.

ОСЪДЕНИЯТ В.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, предвид на което

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ.

Т. К. В. – ЕГН: *****.

Самоличността снета по служебна бележка и досие на осъдения.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на лишения от свобода правата, които има в наказателния процес, включително правото му на отвод по чл. 274 от НПК и правото му по чл. 275 от НПК.

ОСЪДЕНИЙТ В.: Разбрах правата, които имам. Отводи няма да правя. Нямам искания.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания преди даване на ход на съдебното следствие по реда на чл.274-275 от НПК.

Предвид изявленията на страните и липсата на искания по реда на чл.274 и чл.275 от НПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА се искането на осъденото лице Т. В., чрез адв. Н. за „Условно предсрочно освобождаване“.

АДВ. Н.: Поддържам искането. Моля да приемете заверено копие от ТЕЛЖ решение.

ОСЪДЕНИЙ В.: Поддържам това искане. Нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Оспорвам искането. Нямам доказателствени искания. Да се приеме.

Инспектор М.: Оспорвам молбата. Нямам доказателствени искания. Представям справка за изтърпяване на наказанието.

СЪДЪТ приема, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА писмените материали по затворническото досие на осъденото лице, както днес представените писмени материали.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. Н.: Поддържам молбата, с която сме депозирали пред СГС и вие сте образували настоящото производство. Запознах се с представеното становище от, касаещо лишения от свобода Т. В.. Описано е, че той е с пожизнен ТЕЛК, касаещ неговото здравословно състояние, описани са обстоятелства, че във връзка със здравословното състояние на В., което не касае само окото, касае и други здравословни проблеми се е налагало лечение, заради което има и прекъсвания, едно обстоятелство видно от доказателствата по делото. Не мога обаче да се съглася, както и не мога и да разбера, приема се, че оценката на риска на г-н В. е с ниски стойности - 39 т. От там наметне се твърди в доклада, че уменията за мислене на г-н В. на територията на местата за „Лишаване от свобода“ не са констатирани импулсивни прояви и, което показва осъзнатост на последиците от тях. В абсолютно противоречие е записаното, дори с така тъмен шрифт, се констатира според управата на затвора и мерките, които са провеждани с В. дефицитни зони. Твърди се в определението за дефицитните зони, че той формално смятал присъдата за справедлива, това е абсолютен нонсенс. Той е приел тази присъда, заявил е, че тя е справедлива, съобразно деянието, което извършено на територията на руската федерация и в тази точка, този пункт по-скоро, изразява желание за промяна. Неясно поради какви причини изготвилите доклада твърдят, че има наличие на криминални нагласи. За да се извадят такива твърдения би следвало да почиват на някакви данни, които да са обективирани в съответните документи, ние такава яснота в кориците на това дело не съществува, наличие на криминални нагласи. Едно лице, което е приемало наказанието, което носи последствията от наложеното наказание на територията на друга държава, няма данни за други криминални прояви на г-н В. и в същият този момент това се твърди за дефицитна зона. Също така неясно, на базата на какво се твърди, че е ориентиран към рискови способности за намиране на себе си. Записано така представата във всеки непредубеден човек, в това число и вие г- председател, започвате да се съмнявате, как така, аз поне така смятам, как така хем е с ниска оценка на риска, а в същото това време се твърди, че е ориентиран към рискови способности за набиране на средства и безрасъдно и рисково поведение, това му е начинът на живот. Видно е, че той е семеен, баща на две деца. Да, факт е, че е извършил престъпление, за което си е понесъл наказанието, но няма той данни да има такова безрасъдно и рисково поведение, да е имал до момента, в който в Санкт Петербург е бил задържан и по-късно осъден. Другото, което пак отново по неясни критерии е умението за мислене, не умее да решава проблемите си по законосъобразен начин. Аз твърдя, че няма доказателства в тази посока и, когато се изготвят такива доклади със съответни проценти, те наистина се правят шаблонно и може би единствено на базата какъв е остатъкът само да бъдат във вреда на лишения от свобода. В случая няма доказателства, с които те да мотивират записаното в доклада, че е вярно. Това са някакви субективни оценки и, както и вие сте констатирал, понякога просто този доклад само се променят имената и много често няма никаква

яснота как работят с това лице, какви действия са извършени по план, който трябва да съществува, а не само формално, че да се стигне до такъв извод да се говори, че оценката е средна за обществото, ниска за него, рискът от вреди за деца е нисък, нисък е риска за служителите в съответното заведение и като цяло можело да се определи, че рискът е среден на базата на отношението към правонарушението. Формално е записано в този доклад и аз ви моля, независимо от записаното, да приемете, че едно лице може да се поправи и в условията на едно предсрочно освобождаване, така както законодателят е дал възможност, да бъде близо до семейството си, да полага грижи за децата си, с всичките условности, че, ако той извърши правонарушение, ще трябва да изтърпява и остатъка, за който му е даден шанс. Считам че нормално е на всеки човек, независимо от това, че той е сгрешил, независимо от това, че той е осъден. В крайна сметка да му се даде шанс да бъде близо до семейството си, да има възможност да се погрижи наистина за здравословното си състояние. Отново отбелязвам и подчертавам, да давани са му разрешения, на базата на това са и прекъсванията от изтърпяването на наказание. Видно е, че той се е завръщал своевременно, видно е, че има желание за промяна, упражнява и труд, на база което има и приспадане в изтърпяването на наказанието. Да, остатъкът е 4 години, 7 месеца и 17 дни, но аз ви моля да приемете, че този период от време може да превъзпита и да помогне на Т. К. В., когато бъде и извън пределите на заведението, в което се намира в момента.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да оставите молбата на осъденото лице В. без уважение за „Условно предсрочно освобождаване“ от остатъка от наложеното му наказание „Лишаване от свобода“.

Не мога да се съглася с аргументите на защитата, тъй като считам, че към настоящият момент не са изпълнени кумулативните предпоставки, визирани в НК и в частност втората такава. Не са налице достатъчно данни, че същият се е поправил в рамките на пенитенциарното заведение. Не случайно законодателят е посочил достатъчно данни, тоест действително, налице са позитивни промени, които се наблюдават у осъдения. Същият се е завръщал навреме, но многократно му е прекъсвано наказанието „Лишаване от свобода“, в която връзка се прави заключение за невъзможност да се наблюдава поведението му в охранявана среда.

Към настоящият момент осъденият все още търпи наказанието си при „Строг режим“. Тоест предстои при добро поведение същият да бъде заменен в по-лек и естествено, съответно от него се очаква да бъде награден, за да може съответно да се редуцират точките от рецидив. Защитата посочи, че точките от рецидив са в ниските стойности, но те са в горната граница на ниските стойности, тоест може да се приеме, че същите са в един среден размер. Както е посочено в доклада и към настоящият момент се наблюдават сложни дефицитни зони, по които работата следва да продължи.

По отношение на посочените здравословни проблеми, както и телково решение, представено от защитата на осъденото лице, следва да се посочи, че здравословните проблеми и съответни причини не са от категорията обстоятелства, които са визирани в закона за „Условно предсрочно освобождаване“. Същият винаги има възможност да се лекува, както във външно лечебно заведение с прекъсване изпълнение на наложеното наказание, така и в условията на чл. 135 от ЗИНС, тоест да бъде конвоиран в подходящо лечебно заведение, където ще му указана адекватна медицинска помощ.

Предвид всичко изложено ще ви помоля да оставите молбата му ебз уважение.

Инспектор М.: Подкрепям становището на СГП. Осъденото лице изтърпява наказанието си при първоначален „Строг режим“. Не е награден дори един път, което би следвало да счита като доказателство за поправяне и превъзпитание.

Адв. Н. /реплика/: Слушах внимателно и държавното обвинение, слушах внимателно и становището на представителя на СГП.

На първо място, за да има награди едно лице, то може да се награди, това трябва да бъде извършено от съответното ръководство на заведението, в което се намира. А какви са критериите да бъде наградено едно лице, отново те са чисто субективни са и неясни за мен от моята скромна почти 30 годишна практика.

На следващо място що се касае до режима. Няма как той сам да поиска да му бъде променен режимът. Разбира се българския законодател не е предвидил едно важно обстоятелство, което е проблем не само с Т. В., но и с много други лица, че до момента, в който българската страна приеме за изпълнение едно наказание, възстановява първоначалният режим, независимо от това дали едно лице вече е с променен режим, там където изтърпява наказанието си. Този период от време няма никакво отношение за съжаление към решаването на проблема. Този проблем стои и никой не желае да го решава.

На следващо място, отново заявявам, че по никакъв начин не мога да се съглася с това объркано по отношение, касаещо дефицитните зони, след като в доклада е записано, че оценката е с ниски стойности - 39 точки, няма значение това дали са 39 т., 36 т. или 29 т., записано е ясно и точно, че стойността е ниска и да се твърди, горната част към долната част и, че трябва да има награди, за да бъде поощрен, отново заявявам, че това не е във възможностите на лишения от свобода него. Това по усмотрение на ръководството чисто субективно, няма да се спирам на момент, когато са награждавани хора, които имат трайно утвърдени престъпни навици. Тук в настоящият случай няма такова отношение, касателно Т. В., по простата

причина, че няма той няма трайно установени престъпни навици.

Осъденият Т. К. В.: Искам да кажа, че съжалявам за това, което съм извършил. Адвоката каза всичко, ще помоля съдът да ми даде шанс да бъда до семейството си и да помагам за отглеждането на децата си.

СЪДЪТ, с оглед приключване изложенията на страните и на основание чл. 297 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Дава последна дума на лишения от свобода.

Осъденият Т. К. В.: Моля да уважите молбата ми.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание.

След проведено тайно съвещание, съдът установи следното:

Настоящото производство е по реда на чл. 437, ал. 3 от НПК. Образувано е по искане на защитата на осъденото лице Т. К. В., с оглед условното му предсрочно освобождаване.

Предмет на производството е преценка дали са налице законовите предпоставки за такова „Условно предсрочно освобождаване“, а те са две - фактическо изтърпяване на наложеното му наказание, поне половината и представяне на достатъчно доказателства от страна на осъденото лице, че се е поправило и превъзпитало. Видно от днес представената справка от инсп. М., към днешен ден, осъденото лице Т. В. е изтърпял фактически 5 години, 3 месеца и 5 дни от наказанието от 10 години „Лишаване от свобода“, което му било наложено от руски съд и е било признато по НЧД 2758/2023 г. на СГС, с което е станал изпълняемо от страна на българските пенитенциарни власти.

Следователно първата предпоставка е налице, доколкото осъденото лице вече фактически е изтърпял повече от половината от наложеното наказание.

За преценката на втората предпоставка, дали осъденото лице е дал достатъчно доказателства за своето поправяне и превъзпитание, съдът отчита обстоятелството, че действително настоящият съдебен състав няма никакви лични предварителни впечатления от осъденото лице и не би могъл да достигне до свой собствен непосредствен извод, дали тази предпоставка е налице или не. Този извод може да бъде произведен само и единствено от материалите по делото, след обсъждане на доводите на страните. И по-конкретно осъденото лице в един продължителен период от време се намирало под наблюдението на определени служители от затворническата администрация, които са били по служба натоварени да проследяват процеса на неговото поправяне и превъзпитание, поради което и няма основание да се приеме, че техните наблюдения са правно ирелевантни. По-скоро обратното, именно техните наблюдения следва да бъдат поставени в основата на

съдебната преценка. Само при изключителни случаи, съдът би могъл да достигне до различен извод.

Адв. Н. посочва, че докладът на ИСДВР Н.Н. не разкрива действителния процес и напредък по поправяне и превъзпитание на осъденото лице. Съдът не би могъл да се съгласи. От чисто формална страна в този доклад са посочени множество фактически обстоятелства, които са пряко и непосредствено свързани единствено с правното положение на осъденото лице – Т. В.. Не е налице съмнение, че е използвана системата на „копи пейст“, както по едно друго производство, отново с участието на адв.Н., където настоящият съдебен състав изрази такива съмнения. Поради което съдът счита, че следва напълно да кредитира онова, което е посочил ИСДВР Н.Н., относно процеса на поправяне и превъзпитание. Фактическите твърдения направени в този доклад са потвърдени от материалите от затворническото досие, включително и относно липсата на предоставени награди, настоящ строг актуален режим, ползването на отпуски с оглед прекъсване на изтърпяване на наказанието „Лишаване от свобода“, поради здравословни причини.

Също така съдът не счита, че е задължение на затворническата администрация да представи доказателства за липса на поправяне и превъзпитание. По-скоро обратното, в рамките на настоящото производство осъденото лице, което е негов инициатор, следва да представи такива доказателства за своето поправяне и превъзпитание. Тези доказателства следва да бъдат от такова естество, които да са съобразени с критериите, предвидени в ЗИНС, относно правният режим на осъдените лица. И по-конкретно те би следвало да бъдат свързани с прилагането на прогресивната система. Това означава, че с напредването на изтърпяването на наказанието „Лишаване от свобода“, съответното осъдено лице се ползва от все по-благоприятно третиране, под формата на по-лек режим, награди и евентуално получаване на работа извън затворническото заведение. Това са критериите, които са обективно посочени, съществуващи в закона, въз основа, на които може да се достигне до извод за онези промени в психиката, поведението и социалната пригодност на осъденото лице, които в закона са посочени като поправяне и превъзпитание. В случая е несъмнено, че тези промени не са настъпили.

Адв. Н. акцентира, че причина за това е обстоятелството, че осъденото лице е изтърпяло по-голямата част от процесните 5 години, 3 месеца и 5 дни извън пределите на страната. Макар той да е посочил, че това се отнася само до неговият режим, то това обстоятелство има съществено отражение и относно възможността на затворническата администрация да вземе предвид всички онези обстоятелства, при които е той бил задържан по време на наказателният процес против него в Руската федерация и да ги отчете при крайната си преценка относно настъпилият процес на поправяне и превъзпитание.

При все това съдът не счита, че може да достигне до окончателен извод, че тези обстоятелства не са били взети предвид. Макар и те да не са конкретно посочени в процесният доклад на ИСДВР Николов, все пак може да се приеме, че те са били отчетени при преценката, относно начина, по който е протекло и все още протича процес на поправяне и превъзпитание.

Въз основа на горните доводи, съдът счита, че не са представени от страна на защитата достатъчно убедителни доказателства, че процесът на поправка и превъзпитание е напреднал до такава степен, че не се налага изтърпяване на останалата част от наложеното наказание, а обратното налага се „Условно предсрочно освобождаване“. Би следвало да бъде ревизирана поне частично прогресивната система, като при получаване на по-лек режим, респективно на награди за добро поведение, осъденото лице би могъл евентуално да бъде освободен от изтърпяване на останалата част от наказанието.

Същевременно би следвало затворническата администрация при преценката, относно поправка и превъзпитание, изрично да аргументира правното значение на времето, през което осъденото лице е било задържано в Руската федерация, като при необходимост изиска необходимите сведения от руските пенитенциарни власти.

Воден от горното,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Н., в качеството му на защитник на осъденото лице Т. К. В. с ЕГН: *****, за „Условно предсрочно освобождаване“ относно наказанието му от 10 години „Лишаване от свобода“ определено по НЧД 2758/2023 г. на СГС, относно остатъка от това наказание в размер на 4 години, 7 месеца и 17 дни.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва и протестира в 7-дневен срок от днес пред САС.

Съдебното заседание приключи в 12:30 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____